

[Alfred Jensen.]

sesplan måtte blive ført frem ved denne lejlighed. Jeg finder ingen anledning til at fordybe mig særligt i den argumentation, der er ført frem for den, eller i enkeltheder i den.

De kontraherende parter har her i tinget erkendt, at det måske nok drejer sig om en udgiftsspareplan, om udgiftsbesparelser. Ja, det er det korrekte. Disse udgiftsbesparelser kommer staten til gode, andre kommer til at bøde derfor, men netop en sådan omlægning kommer ind under det her i Danmark alt for godt kendte begreb: nedskæring. Der er jo tale om nedskæring for de dårligst stillede, dem, som har mindst at stå imod med, men det er ikke netop nedskæringer, der er brug for på disse områder. Vi trænger tværtimod til en udbygning af for sorgen for de dårligst stillede. Der er blevet fremsat forskellige forslag herom af mit parti. Man må ofre mere på uddannelse og forskning, for at vort land kan udnytte det, der er kommet frem fra anden side, og deltage i en udvidelse og forbedring heraf, således at landets naturlige ressourcer og menneskelige arbejdskraft udnyttes på en mere hensigtsmæssig måde end tidligere.

Det må nu dreje sig om at få foretaget en mere hensigtsmæssig fordeling af skattebyrden. Vi har talt for, at man ændrer skattelovgivningen på en sådan måde, at de, der har de mindste indkomster, slipper billigere, og at byrderne lægges over på dem, der har deres indtægt af andres arbejde. Vi har som andre talt for at få en skattereform. Det har ikke været muligt at få noget sådant gennemført, og derfor har vi ved forskellige lejligheder stillet forslag om lettelse af kårene for den mindrebemidlede del af befolkningen. Vi har på adskillige områder stillet forslag om lettelse i forbrugsafgifterne, først og fremmest om afvikling af tekstilskatten. Vi har stillet forslag om ændring i ligningsreglerne, således at skattetrykket blev lettet for dem med de små indkomster. Vi har stillet forslag om, at der for indkomster på under 15 000 kr. forlods blev givet et fradrag i indtægten på 10 000 kr. Vi har foreslået, at hustrufradraget skulle sættes op, således at indtægter, som hustruen havde uden for hjemmet, kunne fradrages med det fulde

beløb indtil 4 000 kr. Vi har foreslået en forhøjelse af børnefradragene.

Jeg nærer ingen tvivl om, at de, der beskæftiger sig med disse problemer, må erkende, at der på disse områder må foretages ændringer i beskatningsreglerne. I udvalget har der jo ligefrem været drøftelser af denne art. Det er ganske mærkværdigt, at vi tre måneder efter, at ligningsloven er gjort færdig, må begynde at diskutere urimeligheder i loven som f. eks. §§ 10 og 11. Jeg skal erkende, at det, der er ført frem her, er korrekt, men så spørger man sig selv: hvorfor er der dog ikke rørt ved de problemer før? Man kan ikke undskylde sig med, at man ikke var opmærksom derpå. Vi har stillet forskellige forslag, som tog sigte på at lette kårene for de medborgere, der her er tale om. Vi har for det første foreslået, at man ved beregning af skatten skulle fradrage et beløb for hvert barn, der svarer til det samlede underholdsbidrag, som faderen og moderen i en given situation skal betale. Det drejer sig om omkring 1 500 kr. årlig. Det er blevet afvist adskillige gange. Da man gik over til at gøre faderens bidrag skattefrit, foreslog vi, at man forhøjede børnefradragene i hvert fald til ca. 950 kr., som det var dengang. Altså, vi gør opmærksom på, at vi havde stillet disse forslag, og man ved det, men man afviste det. Jeg må gå ud fra, at man kender indholdet af disse forslag og ikke har været i samme situation, som forsvarsministeren var i i går, at han afviste et dagsordensforslag, som han overhovedet ikke havde set, men kun hørt om. Her har foreligget forslag den ene gang efter den anden, så man kan ikke være i tvivl. Endelig har vi foreslået, at enlige mødre med børn skulle have samme nedslagsbeløb som folkepensionister og andre i lignende økonomiske kår; når deres indtægter ikke overstiger bestemte grænser. Jeg fatter ikke, at man ikke har taget fat på at løse disse spørgsmål. Det er en urimelighed, at man ikke har taget positiv stilling til de forslag, vi har stillet, men så kunne man dog i det mindste selv være fremkommet med forslag. Nu erkender man altså, at der er fejl i lovgivningen her, og at der må en ændring til, men man kan ikke se, det kan klares. Jo, det kan klares